

سینمای هند و زنان دانشمند

رسیدن از نقش غالب زن رقصنده به زن دانشمند، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای در سینمای هند است. با این حال اگرچه «مأموریت مریخ» اصرار دارد زنان را با ساری‌های هندی در محل کار حاضر کند و آنان را از پوشیدن لباس‌های غربی و وارداتی دور نگه دارد؛ اما همچنان از استعمار فرهنگی غرب در امان نیست و آنان را به دامان فمینیسم هل می‌دهد. تارا دانشمند فضایی هندی، زنی به تصویر کشیده می‌شود که از صبح تا شب روی پروژه فضایی کار می‌کند؛ بچه‌هایش هرکدام معضلات خودشان را دارند و پدر خانواده موجود بی‌خاصیت غرغروی است که توان رفع و رجوع امور خانه را ندارد. در واقع اینجا این حقیقت که هیچ‌کس نمی‌تواند خلأ حضور زن در خانه را پر کند، به نفع ایجاد تصویری همه‌فن حریف و قوی از یک زن، کتمان شده است. یکی دیگر از زنان دانشمند فیلم، طلاق گرفته و مستقلاً زندگی می‌کند و دیگری در حالی که باردار است، کار را در هیچ لحظه‌ای رها نمی‌کند! فیلم هرگز فشارهای مخربی را که یک زن باردار متحمل می‌شود به تصویر نمی‌کشد و فضا کاملاً خوش و خرم و به نوعی الگوی کنشگری زنانه و انتظارات از زن قوی نمایش داده می‌شود. دختر دانشمند دیگری که در یتیم‌خانه

بزرگ شده است، اکنون به تنهایی زندگی می‌کند و از سلامت اخلاقی خوبی برخوردار نیست. تنها دانشمند زنی هم که به همسر مجرد و وحش توجه دارد و با وجود رسیدگی به خانواده، کار را هم رها نمی‌کند، معلوم نیست چگونه همه امور را سر و سامان می‌دهد. همه زن‌هایی که سهم بسزایی در مأموریت مریخ دارند یا تنها هستند، یا خانواده را از اولویت انداخته‌اند و فیلم ابدابا به سختی هاو خستگی‌ها و ناامیدی‌های زندگی شخصیت‌هایش وارد نمی‌شود. فیلم در مرز ارزش‌ها باقی می‌ماند و خیلی قصد ندارد آنها را رد کند و وزن را مطلقاً از بستر خانواده بیرون بکشانند؛ اما از او ابر قهرمانی می‌سازد که از پس همه امور برمی‌آید و این تصویر، خودباری مضاعف بر شانه‌های زن قرن ۲۱ تحمیل می‌کند.

”

رسیدن از نقش غالب زن رقصنده به زن دانشمند، پیشرفت قابل ملاحظه‌ای در سینمای هند است. با این حال اگرچه «مأموریت مریخ» اصرار دارد زنان را با ساری‌های هندی در محل کار حاضر کند و آنان را از پوشیدن لباس‌های غربی و وارداتی دور نگه دارد؛ اما همچنان از استعمار فرهنگی غرب درمان نیست

